

**Uchwała Komisji Habilitacyjnej z dnia 18 maja 2022 roku powołanej
w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie
nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne wszczętym
na wniosek dr n. med. Jacka Józefa Matysa**

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu uchwałą nr 276/X/2021 z dnia 21 października 2021 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574), po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe **nie stanowią istotnego wkładu** w rozwój dyscypliny naukowej nauki medyczne i wyraża **negatywną** opinię w sprawie nadania **dr n. med. Jackowi Józefowi Matysowi** stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne, uznając niespełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

UZASADNIENIE

Komisja Habilitacyjna w składzie:

Przewodniczący: prof. dr hab. n. med. Mansur Rahnama-Hezavah
Sekretarz: dr hab. n. med. Paweł Kubasiewicz-Ross
Recenzenci: dr hab. Sławomir Wilczyński prof. SUM
prof. dr hab. n. med. Andrzej Wojtowicz
prof. dr hab. Eugeniusz Rokita
prof. dr hab. n. med. Marcin Kozakiewicz
Członek komisji: dr hab. n. med. Piotr Dionizy prof. UMW

zapoznała się z pełną dokumentacją przedłożoną przez dr n. med. Jacka Józefa Matysa, recenzjami sporządzonymi w toku postępowania, oceniającymi osiągnięcia naukowe oraz aktywność naukową Habilitanta.

Dwie recenzje były pozytywne i zakończone stwierdzeniem, że zarówno osiągnięcie naukowe, jak i aktywność naukowa dr n. med. Jacka Józefa Matysa spełniają ustawowe warunki, stawiane osobom ubiegającym się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Pozostałe dwie recenzje były negatywne, zakończone stwierdzeniem, że osiągnięcia naukowe Habilitanta nie spełniają ustawowych wymogów w postępowaniu o stopień doktora habilitowanego.

W podsumowaniu swoich opinii, dotyczących zarówno osiągnięć naukowych, jak i aktywności naukowej dr n. med. Jacka Józefa Matysa, dwóch Recenzentów wnioskowało do Rady Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu o nadanie Kandydatowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne. Pozostałych dwóch Recenzentów wnioskowało za odmową. W świetle art. 221 ust. 10 wspomnianej ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce, opinia komisji habilitacyjnej w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego **nie może być pozytywna, jeśli przynajmniej dwie recenzje są negatywne.**

Na podstawie przedstawionych recenzji, pełnej dokumentacji przedłożonej przez dr n. med. Jacka Józefa Matysa, Członkowie Komisji Habilitacyjnej, w wyniku niejednomyślnego głosowania (5 głosów przeciw nadaniu stopnia, 1 głos za nadaniem i 1 głos wstrzymujący się) komisja stwierdziła, że **dr n. med. Jacek Józef Matys nie spełnia przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce.**

Wobec powyższego Komisja Habilitacyjna zwraca się do Rady Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu o **odmowę nadania dr n. med. Jackowi Józefowi Matysowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne.**

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

§ 3

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie.

§ 4

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej:

prof. dr hab. n. med. Mansur Rahnama-Hezavah

Signed by /
Podpisano przez:

Mansur Rahnama-
Hezavah

Date / Data: 2022-
05-19 11:31

UZASADNIENIE
Uchwały Komisji Habilitacyjnej
opiniującej wniosek
dr n. med. Jacka Józefa Matysa

W postępowaniu habilitacyjnym, wszczętym na wniosek dr n.med. Jacka Józefa Matysa, przygotowane zostały cztery recenzje. Dwie z nich, sporządzone przez: prof. dr hab. Andrzeja Wojtowicza oraz dr hab. Sławomira Wilczyńskiego prof. ŚUM, były **negatywne**. Zawierają stwierdzenie, że osiągnięcia naukowe przedstawione przez Habilitanta **nie odpowiadają** wymogom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574). Dwóch pozostałych recenzentów, tj.: prof. dr hab. Eugeniusz Rokita oraz prof. dr hab. Marcin Kozakiewicz pozytywnie zaopiniowali wniosek Habilitanta. Tym niemniej, w świetle art. 221 ust. 10 wspomnianej ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce, opinia komisji habilitacyjnej w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego **nie może być pozytywna, jeśli przynajmniej dwie recenzje są negatywne**.

Prof. dr hab. Andrzej Wojtowicz w części recenzji oceniającej osiągnięcia naukowe Habilitanta poddaje pod wątpliwość nowatorskość poruszanej tematyki oraz przytacza wiele błędów koncepcyjnych publikacji składających się na cykl prac. W ocenie pierwszej pracy cyklu, podnosi zarzut, że badania na modelach zwierzęcych, prowadzone dodatkowo *ex vivo*, wykluczają docelową możliwą kompresję tkanki kostnej wokół implantu i jej kompensacyjną resorpcję w warunkach u ludzi. Podkreśla również, że na poziom stabilizacji implantu wpływ ma nie tylko średnica nawiertu, ale również: biotyp łąki, jakość tkanki kostnej, której określenie na preparacie świńskim jest zapewne odmienne niż u człowieka. W zakresie błędów pomiarowych prof. dr hab. Andrzej Wojtowicz zarzuca Habilitantowi wybór badania CBCT, jako potencjalnie warunkującego błędną interpretację wyników ze względu na artefakty występujące na granicy fazy implant/kość. Ostatecznie, poddaje pod wątpliwość wiarygodność uzyskanych wyników, dla których wartość odchylenia standardowego przekracza wartość uzyskanej średniej. W ocenie kolejnych dwóch prac cyklu **prof. dr hab. Andrzej Wojtowicz** zauważa dalsze błędy metodyczne w tym:

- zbyt małą liczbę pacjentów grupy badanej (20 pacjentów obojga płci);
- brak dokumentu potwierdzającego zgodę Komisji Bioetycznej na prowadzone badania;
- braku pomiaru siły, z jaką wkręcane były implanty.

Recenzent zarzuca dr n. med. Jackowi J. Matysowi błędne założenia pracy wynikające z faktu, że implanty ortodontyczne nie powinny ulegać osteointegracji, podczas gdy Habilitant wybrał model implantu ortodontycznego w celu oceny wartości parametrów stabilizacji wtórnej, która jest warunkowana właśnie uprzednim zaistnieniem procesu osteointegracji.

W ocenie działalności dydaktycznej, jaką powinien reprezentować Kandydat do stopnia doktora habilitowanego, **prof. dr hab. Andrzej Wojtowitz** stwierdza, że w działalności Habilitanta: „... trudno się doszukać elementów, które by wypełniały ten warunek ...”. Podkreśla również: „uczestnictwo ... w zaledwie czterech ... kongresach zagranicznych i dwóch krajowych”. W dalszej ocenie działalności dydaktycznej Kandydata, Recenzent zwraca uwagę na słabe powiązanie (w kontekście współpracy) z Uniwersytetem Medycznym we Wrocławiu, jako podmiotu prowadzącego postępowanie habilitacyjne.

Ponadto **prof. dr hab. Andrzej Wojtowitz** zwraca uwagę na fakt, że Kandydat w dotychczasowej karierze naukowej: nie kierował zarówno krajowymi jak i międzynarodowymi projektami naukowymi, nie recenzował projektów naukowych, nie był również organizatorem konferencji naukowych, nie prowadził opieki naukowej nad studentami i doktorantami, nie odbywał staży zagranicznych.

We wnioskach końcowych **prof. dr hab. Andrzej Wojtowitz** ponownie podkreśla, że: „przedstawiony cykl prac i każda z nich jest obciążona co najmniej niedoskonałościami o charakterze koncepcyjnym...” co: „może wyjaśniać tak znikomy, deklarowany udział ... pozostałych ... autorów pracy”. Zwraca uwagę, że Autor: „nie implementuje uzyskanych wyników na żuchwach martwych zwierząt do badań u ludzi...” oraz, że użyte przez Habilitanta: „narzędzia badawcze subiektywne (skala bólu) lub obciążone znacznym błędem pomiaru ... przy małej liczbie pacjentów (pomiarów/prób) nie czyni wysuwanych wniosków w pełni wiarygodnymi, również w kontekście statystycznym”.

Dr hab. Sławomir Wilczyński prof. SUM, w części recenzji poświęconej ocenie osiągnięcia naukowego Habilitanta, już na wstępie wskazuje na podobne do formułowanych przez prof. dr hab. Andrzeja Wojtowicza mankamenty. Dotyczą one braku zgody Komisji Bioetycznej oraz liczebności badanych grup pacjentów: „Ponadto wszystkie prace, poza pierwszą ... są realizowane z udziałem ochotników, a w żadnej z prac dr n.med. Jacek J. Matys nie wskazał, że uzyskał na badania zgodę Komisji Bioetycznej. Wątpliwości budzi również liczebność

grup w poszczególnych pracach, gdzie przy znacznej zmienności czynników mogących wpływać na efekt końcowy, liczba ta jest niewystarczająca.”.

Ponadto, Recenzent w pierwszej pracy cyklu krytycznie ocenia zastosowaną metodykę analizy statystycznej, zauważając, że: „wykorzystano test statystyczny ANOVA. Test ten wymaga aby dane w każdej z grup miały rozkład zbliżony do normalnego i aby wariancja w porównywanych grupach była podobna. W metodyce pracy nie wymieniono testów, które zastosowano, aby ocenić normalność rozkładu i jednorodność wariancji, można więc przypuszczać, że nie przeanalizowano tych założeń. Biorąc pod uwagę wartości zaprezentowane w tabeli 1, w tym bardzo duże odchylenie standardowe średniej w porównaniu do średniej w grupie 4, można przypuszczać, że dane nie spełniły kryteriów wymaganych w ANOVA i wybór tego testu był błędem. W tabeli 1 ponadto można zaobserwować zaskakujące zestawienie: w grupie 4 średnia znajduje się poza zakresem przedziału ufności – co jest niemożliwe z punktu widzenia statystyki”.

Wiele krytycznych uwag **dr hab. Sławomir Wilczyński prof. ŚUM** kieruje, oceniając metodykę pracy, a zwłaszcza sposób implementacji badania CBCT w ocenę gęstości kości: „analiza gęstości kości oceniana na podstawie jasności pikseli tomogramów jest niedostatecznie opisana. Aby oceniać ilościowo lub chociaż zgrubnie gęstość kości przy zastosowaniu metod analizy i przetwarzania tomogramów komputerowych należy oceniać jasność pikseli względem wzorca. W autoreferacie, jak również w publikacji, zabrakło informacji czy taki wzorzec być zastosowany, czy obrazy normalizowano oraz jakie metody analizy i przetwarzania obrazów zostały zastosowane. Również we wprowadzeniu, które prezentuje Habilitant pominięto zupełnie metodykę oceny gęstości kości”.

Te same wady, w opinii Recenzenta, posiada kolejna, druga praca cyklu: „dr Matys wyciąga wnioski co do gęstości kości również na podstawie tego samego protokołu badań (brak opisu metod analizy i przetwarzania obrazów) co również powoduje, że są one mało wiarygodne”.

Odnosząc się do trzeciej pracy cyklu, **dr hab. Sławomir Wilczyński prof. ŚUM** zarzuca Habilitantowi nieścisłości w stosowaniu terminów: „okna terapeutycznego” i „krzywej zależności efektów biologicznych od dawki promieniowania (prawo Arndta-Schultza)”. Ponownie podnosi także zarzut błędnie przeprowadzonej analizy statystycznej, która w tej publikacji, zdaniem Recenzenta: „opiera się na teście T Studenta dla danych zależnych. Test T dla zmiennych zależnych można stosować tylko wtedy, gdy zmienne są w jakiś sposób ze sobą powiązane np. obserwacje prowadzi się u tego samego ochotnika przed interwencją i po interwencji. Tymczasem w artykule nr 3 mamy do czynienia z dwoma różnymi grupami (Laser i Kontrola) dla których odpowiednim testem byłby test T Studenta dla danych niezależnych”.

Tożsame zarzuty, w sytuacji bardzo zbieżnej metodyki, kieruje Recenzent odnośnie pracy 4 i 5 cyklu. Ponadto zwraca uwagę, że praca nr 4 została opublikowana w: „*czasopiśmie Materials, gdzie zgodnie z listą Ministerstwa Edukacji i Nauki nie przypisano jej jako dyscypliny nauk medycznych, w zakresie których Dr Matys ubiega się o stopień doktora habilitowanego*”.

W podsumowaniu osiągnięcia naukowego Kandydata, **dr hab. Sławomir Wilczyński**, prof. ŚUM wskazuje na: „*stosunkowo niewielki stopień nowości naukowej prezentowany w poszczególnych artykułach dr Jacka Matysa ... niewystarczających w kontekście punktu 2 art. 219 Ustawy Prawa o szkolnictwie wyższym i nauki*”. Recenzent ponownie podkreśla błędy nomenklaturowe autoreferatu Habilitanta: „*przedstawiony autoreferat w zakresie opisu cyklu publikacyjnego zawiera szereg drobnych błędów i nieścisłości m.in.: Jest: przewodność termiczna W/M-K; powinno być: przewodność termiczna W/mK Jest: dawka energii J/cm²; powinno być: gęstość energii J/cm²*”.

Dr hab. Sławomir Wilczyński prof. ŚUM uważa, że: „*Być może pewnych braków koncepcyjnych i metodycznych co do przeprowadzonych badań, w tym będących podstawą cyklu habilitacyjnego, udało się uniknąć gdyby udział pozostałych autorów publikacji był wyższy (w większości jest to 5%)*”. Jest to stwierdzenie zbieżne z opinią prof. dr hab. Andrzeja Wojtowicza. W ocenie poświęconej pozostałej działalności naukowej Habilitanta, **dr hab. Sławomir Wilczyński, prof. ŚUM** stwierdza, że: „*spełnia minimalne wymagania jakie są stawiane doktorom habilitowanym*”, natomiast w zakresie działalności organizacyjnej i dydaktycznej: „*dorobek w zakresie działalności dydaktycznej i organizacyjnej Habilitanta nie jest imponujący, ale spełnia wymagania...*”.

Dwie pozostałe recenzje, sporządzone przez prof. dr hab. Marcina Kozakiewicza oraz prof. dr hab. Eugeniusza Rokitę, były pozytywne.

Prof. dr hab. Marcin Kozakiewicz w recenzji stwierdza, że: „*Habilitant posiada w dorobku naukowym osiągnięcia stanowiące znaczny wkład w rozwój laseroterapii w implantologii stomatologicznej i zgodnie z art. 219. ust. 1. pkt 3) (Dz. U. z 20.07.2018 r. poz.1668) wykazał się istotną aktywnością naukową. Ponadto oceniane osiągnięcie składające się z 5-ciu wysoko punktowanych publikacji naukowych jest indywidualnym wkładem w naukę Pana dr n. med. Jacka Matysa w rozumieniu art. 219. ust. 2. „Ustawy o szkolnictwie wyższym*”.

Oceniając pozostałą aktywności naukową, **prof. dr hab. Marcin Kozakiewicz** stwierdza, że: „*dr n. med. Jacek Matys jest współautorem dalszych 40 artykułów, jednego rozdziału i monografii doktorskiej. Rozwój ten nastąpił w ciągu ostatnim 9 lat. Dokumentuje to systematyczny i owocny rozwój naukowy.*” Wskazuje również, iż: „*Wnioskodawca osiągnął bardzo wysoki indeks Hirscha (=12) i sumaryczny impact ponad 56. Jest płodnym autorem, o ugruntowanej pozycji w świecie nauki*”.

Prof. dr hab. Eugeniusza Rokita recenzję dorobku habilitacyjnego dr Jacka Józefa Matysa podzielił natomiast na ocenę formalną i merytoryczną. W ocenie formalnej osiągnięcia zauważył, że: „wszystkie pięć prac, stanowiących osiągnięcie naukowe opublikowane zostały w czasopiśmie o międzynarodowym zasięgu ...” oraz, że: „udział dr Jacka Matysa w badaniach był dominujący przynajmniej w czterech pracach...” a także, że: „spełnia kryteria dotyczące kandydatów do stopnia doktora habilitowanego”.

Tym niemniej, w części poświęconej ocenie merytorycznej osiągnięcia naukowego Habilitanta, **prof. dr hab. Eugeniusz Rokita** wyraził wątpliwości dotyczące warsztatu eksperymentalnego Kandydata. Recenzent zwrócił uwagę, że we wszystkich pracach: „dr Jacek Matys wykorzystuje proste urządzenie Periotest, a stabilizację implantu określa w oparciu o zaproponowaną przez producenta skalę ... Drugą stosowaną w dwóch pracach metodą eksperymentalną jest tomografia stożkowa ... Każda z wymienionych metod jest znana od kilkudziesięciu lat i tym samym trudno uznać stosowany przez Autora warsztat eksperymentalny za nowatorski”. A w dalszej części recenzji: „że żadna ze stosowanych metod eksperymentalnych nie jest uznawana za „złoty standard” do określenia badanego parametru”.

W swojej ocenie poświęconej trzem pozostałym pracom cyklu, **prof. dr hab. Eugeniusz Rokita** zauważa, że: „Autor zastosował najprostszą, w istocie metodę samooceny, nie poddając uzyskanych wyników jakiegokolwiek weryfikacji. Z czysto metodycznego punktu widzenia uzyskane wyniki mają bardzo ograniczoną wiarygodność.” Prof. dr hab. Eugeniusz Rokita określa liczebność grup w tych publikacjach, jako taką, którą: „trudno uznać za wystarczającą”.

Prof. dr hab. Eugeniusz Rokita wyraża w swojej recenzji wiele krytycznych uwag na temat sposobu opisu osiągnięcia w autoreferacie przez Habilitanta: „Opis ten jest w istocie przetłumaczeniem na język polski abstraktów pięciu prac, który został uzupełniony bardzo ogólnym wstępem ... Jest to po prostu powielenie informacji. Moim zdaniem, przyszły samodzielny pracownik naukowy powinien jednak dokonać bardziej kompleksowej oceny przeprowadzonych badań z ewentualnym wskazaniem tematyki przyszłych eksperymentów czy też pewnych zaleceń dotyczących wykorzystania uzyskanych wyników w praktyce.”

Dalszą część swojej opinii Recenzent poświęca szczegółowej ocenie prac, wchodzących w skład osiągnięcia Kandydata. W ocenie pierwszej pracy cyklu zwraca uwagę na brak przeprowadzenia procedury kalibracyjnej w przypadku zastosowania narzędzia tomografii stożkowej do określenia gęstości kości. Zwraca również uwagę na zastosowanie większej średnicy - niż średnica implantu – końcówki głowicy piezoelektrycznej – co na pewno mogło mieć wpływ na wartość stabilizacji implantu. Zauważa również, że poziom ufności podany w tabeli 2 wydaje się być „mało prawdopodobny”. Recenzent zarzuca także Habilitantowi błędy w używanym przez Niego nazewnictwie, polegające na stosowaniu błędnego określenia „dawka energii” zamiast, będącego

poprawnym „gęstość energii”. Zwraca również uwagę na: „bardzo duże wartości odchylenia standardowego wyników pomiarów parametru PTV”, który to problem „został zupełnie pominięty przez dr Jacka Matysa”.

W ocenie pozostałej aktywności naukowej Habilitanta, **prof. dr hab. Eugeniusz Rokita** przyznaje wprawdzie, że: „W liczbach bezwzględnych jest to dorobek znaczący i niewątpliwie przewyższa średnią osób ubiegającą się o stopień doktora habilitowanego... „obejmuje on około 65 prac, z których połowę stanowią prace oryginalne. Większość publikacji ukazała się w czasopiśmie o międzynarodowym zasięgu, co automatycznie przekłada się na wartości liczby cytowań i indeksu Hirscha...”.

Tym niemniej, w ocenie Recenzenta jest to dorobek w dużej mierze monotematyczny i dotyczy w istocie: „wykorzystania kilku typów laserów w wybranych procedurach stomatologicznych”.

Prof. dr hab. Eugeniusz Rokita w ocenie działalności dydaktycznej Habilitanta, stwierdza natomiast: „jest bardzo skromna i nie zawiera wartych szczególnego wyróżnienia elementów”.

W zakresie oceny działalności organizacyjnej Kandydata Recenzent zauważa z jednej strony współpracę naukową z: „wieloma ośrodkami krajowymi i zagranicznymi, która w stomatologii nie jest często spotykana” oraz fakt recenzowania dla kilkunastu czasopism międzynarodowych. Z drugiej zaś strony podkreśla udział tylko w jednym projekcie badawczym i to w charakterze jedynie jego wykonawcy. Recenzent w podsumowaniu stwierdza: „ze dr Jacek Matys spełnia kryteria ustawowe do uzyskania stopnia doktora habilitowanego”. Podkreśla jednakże, że na ostatecznie pozytywną opinię miała wpływ pozytywna ocena osiągnięcia naukowego oraz potwierdzony dużą liczbą publikacji dorobek naukowy.

MARSUB RAHNIAWA